

هُوَ الْأَبِي - ای ورقه متضرعه الی الله، در این عالم...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَ الْأَبِي

ای ورقه متضرعه الی الله، در این عالم نسائی یحَدّ و یحساب خارج از حدّ و شمار آمده‌اند که در نهایت مسرت و راحت بر بالین پرند و پرنیان آرمیده و باسایش جان و آرایش جهان ایام خویش را گذرانند. ولی حال ملاحظه کن آن راحت و عزّت را چه ثمری مشهود گردید و آن رفاهیت و مسرت را چه نتیجه‌ی موجود. سرابی بود فانی و اوهامی بود چون ظلّ زائل غیر باقی. نه شکوه بلقیسی باقی ماند و نه جلوه زلیخائی و نه شوکت همائی و نه شهرت سائر ملکه‌های عالم تراپی. پس تو ای ورقه مقدّسه مطمئنّه شکر کن خدا را که در سبیل الهی جمیع ایام را بخت و مشقّت و زحمت و مصیبت گذراندی گاهی بمذمت و طعن و ملامت نساء مبتلا بودی و گهی بشمات و مضرت اعداء. گهی از دست ساقی قضا کأس بلا نوشیدی و گاهی بتالان و تاراج ستمکاران. گهی خلیل جلیل را شهید سبیل الهی یافتی و گهی خانمان را از هجوم عوانان بر باد دیدی. گهی بیسر و سامان بودی و گهی سر گشته کوه و بیابان چون جمیع این بلاها و رزایا در راه خدا واقع مقبول و مطبوع و محبوب ارباب قلوب است زهر هلاهلش شهد و شکر است و تلخی حنظلش شیرینی قند مکرر دردش درمان است و زخمش مرهم دل و جان.

گر تیر بلا آید اینک هدفش جانها و در درّ عطا بخشد اینک صدفش دلها.

باری علی العجالة تو گوی از میدان ربودی و بمقصود حوریات قدس در غرفات فردوس رسیدی چه که این ذلت را موهبت عظیمه در پی و این مصیبت را شادمانی بی‌پایان در عقب این تلخی را حلاوت حقیقی معین و این سمّ قاتل را دریاق اعظم مقدر عنقریب تلافی جمیع این آلام و محن در ملکوت تقدیس که منزّه از

ORIGINAL

AUDIO

ادراك نفوس است خواهد شد. هر تیری را تأثیر صد هزار عنایت جمال منیر و هر كأس تلخی را صد هزار
دریای حلاوت اثر بی نظیر فسوف ترین ثمرات هذه البلايا في الملكوت الأبهی لعمر الله هذا حقّ معلوم بمثل ما
انتم تنطقون جناب آقا میرزا مهدی علیه بهاء الله تکبیر برسانید و همچنین ورقه زکیّه امة الله صغری خانم را و
البهاء علیک علیه و علیها و علی کلّ امة آمنتم بالله المهیمن القیوم ع

